

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

24.DÖNEM ÇALIŞMA PROGRAMI

Odamızın Toplumsal dinamik olarak varlığı, yapılması planlanan bütün çalışmalar ile sektörümüzde, meslektaşlarımızda, üniversitelerde, çalışan kesimde, demokratik kitle örgütlerinde ve halk üzerinde, toplumsal dinamizmi ve heyecanı yaratacak nitelikte olmaktır. Bu bir görev ve toplumsal sorumluluktur.

AMAÇ

Genel olarak koşulları tespit edip, 2004-2006 yılında yapabileceğimiz çalışmaların bir program dahilinde ele alınması ve sonraki yıllarda sürekliliği sağlayacak bir çalışma anlayışının önünü açmak, programımızı yazılı olarak örgütümüzle paylaşmak, bu konuda örgütümüzden gelecek eleştirileri de değerlendirerek, ekleme ve düzenlemeleri gerçekleştirmek temel amacımızdır.

KAPSAM

Program; Dünyadaki genel siyasal ve ekonomik durum, siyasal yapılanmalar, ekonomik kurumlar, doğal kaynakların kullanımı, gelişen teknoloji, coğrafi şekillenmeler, ortak çıkar grupları, bunların genel olarak, Türkiye'ye yansımaları, Türkiye'nin ekonomik, siyasal gelişimi, siyasal yapılanmanın niteliği, tercihleri, bu tercihlerin halkımız üzerine yansımaları, geçmişte yaşanan ve bugünü denetleyen gelişmeler ve gelecekteki beklentileri, ele alan bir genel değerlendirme, siyasal ve ekonomik tercihlerin, sektörlerimize yansımaları ve çeşitli örneklerin doğurduğu sonuçlar değerlendirilecektir.

Bu değerlendirme ışığında, alınması gereken kararlar, uygulamaya yönelik hedefler, genel olarak halkın refahını artıracak önlemlerin, demokratik meslek örgütü olma niteliğinden kaynaklı olarak eylemlilik sürecinin tasarlanıp, planlanması,

Bunlara bağlı olarak da kendi iç örgütlülüğümüzün değerlendirilmesi, TMMOB'deki politikalarımız, diğer demokratik kitle örgütleri, sendikalar, sanayi, üniversiteler ve halkımız ile olan ilişkilerimizin program dahilinde ele alınışını kapsar.

Yine program kapsamında, yapılacak olan çalışmalarda temel ilkelerimiz ile bu ilkeler çerçevesinde yapılması planlanan hedefler yer alacaktır.

YÖNTEM ve ÇALIŞMA ANLAYIŞIMIZ

Geçen dönemde olduğu gibi çalışmalarımızı katılımcı, üretken ve açık bilgilendirici bir anlayış içerisinde eylemsellikle birleştiren bir yöntem üzerinden yürütmeyi hedeflemekteyiz.

DÜNYA

Emperyalizme, kurumlarına ve uygulama alanlarına yönelik karşı kovuş, kamuoyunu bilgilendirme, eylemsellik çalışmaları sürekli gündemimizde olacaktır.

Kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizm, bugün tüm kurum ve yapılanmasıyla birlikte süper emperyalizm aşamasına gelmiş durumdadır. Çalışmalarını ultra emperyalizm oluşturmak üzere yürütmektedir. Bu amaçla da kendisini ayakta tutabilmek için çeşitli yöntemleri, çeşitli bölgelerde uygulamaya koymuştur. Her türlü siyasal ve ekonomik uygulamaları temel anlaşmalara bağlamak ve dünya üzerindeki hakimiyetini, sağlamlaştırmak için, askeri tüm tedbirleri uygulamaya koyarak, dünyayı işgal etmiş durumdadır. Başını ABD ve İngiltere'nin çektiği bu yapılanma, dünya siyasal coğrafyasını her gün değiştirme uğraşı içindedir. Bunu çeşitli, ekonomik uygulamaların yanında askeri saldırılarla yapmaktadırlar. Temel amaçları, Dünyanın sınırlı olan doğal kaynaklarına el koymak, gelişmiş teknolojileri ile bu kaynakları kendi iktidarlarını ayakta tutan bir kaç şirket ve aile için denetime almak ve kullanmaktır. 2. paylaşım savaşı sonrası hızlanan ve günümüzde, üst seviyeye ulaşan süper emperyalizm yeni sömürgecilik yöntemlerini ve manevralarını geliştirmektedir. Emperyalizmin genel görünümü dışında, ekonomik ve siyasal ilişkilerini detaylı olarak ele almak gerekmektedir. Kendisini yenileyebilmek ve ayakta tutabilmek için yaptığı manevra ve geliştirdiği yöntemlerin başında, oluşturduğu baskıcı ticari yapılar dışında, doğrudan güç kullanımı yani silahla saldırı gelmektedir.

Emperyalist savaşa karşı eylemsellik gündemimizde olacaktır. Bu alanda yapılacak örgütlenmeye ve eylemselliğe katılım sağlanacaktır.

Savaş ani insan topluluklarının katliamı dışında, tarihi kültürel yıkım ve çevresel sorunlar getirmektedir. İnsan katliamları yaşanırken, insanlar işkenceyi, tecavüzü, açlığı, yoksulluğu ve tutsaklığı aynı anda yaşamaktadırlar. Doğal ve kültürel ortam, fauna ve florasıyla birlikte, geleceğe yönelik olarak, kullanılan silahların etkisiyle birlikte yok olma tehlikesi ve önemli tahribatı yaşamaktadır.

Dünya savaş ticaretini elinde bulunduranlar, yani silah tüccarları ve üreticileri, doğal kaynaklar üzerinde sömürge yöntemlerini geliştiren ve yaşatanların olduğunu görmekteyiz. Doğal kaynaklara el koymanın karşısında direnen yerel insanlara karşı kullanılan doğrudan güç yöntemlerinde, değişiklik yaşanmamaktadır. Gelişen teknolojiler ile birlikte 2. paylaşım savaşı, Vietnam'a, İran-İrak Savaşı, Halepçe Katliamına, Bosna'dan, Afganistan'a, oradan Irak'a kadar kullanılan silahların yarattığı direk etkiler dışında, günümüze kadar süren etkileri ve arkasından sürececek olan etkileri net olarak bilinmesine rağmen, hiç söz edilmemektedir. Bu katliamları ve yıkımı yapanların gelişmiş şirketler ve onların iktidarını

elinde bulundurduğu ABD, İngiltere ve onların talimatıyla iş birliği içinde olan çeşitli yerel iktidarlar olduğu bilinmektedir.

Sıcak olarak yaşadığımız ve geçen yıl Irak'a yapılan saldırıda, kuvvete başvurma'nın temel nedeni olarak öne sürülen, kitle imha silahları konusunda, hiç bir iz ve işaret olmadığı gibi, İran-Irak Savaşında yaşanan ve Halepçe Katliamı olarak bilinen, kimyasal gazla kitle imhasına yönelik saldırıda kullanılan gazları Irak'a pazarlayan güçler, Irak'ta kitle imha silahlarının var olduğunu öne sürenlerdir. Dünya silah ticaretini elinde bulunduran ve aynı zamanda BM'de alınan kararlar üzerinde veto hakkına sahip olan bu ülkelerdir.

Bu nedenle ABD ve İngiltere'nin Irak'a karşı başlattıkları saldırının hiç bir haklılığı olmadığı gibi hukuki temeli de yoktur. Elinde güçlü silahları bulunduran ve bunları pazarlayan devletler ve şirketleri savaşın sorumlularıdır.

Madencilik, biyoteknoloji, ilaç ve silah sanayiinde gelişmiş şirketler, incelendiğinde aynı bağlantılar ulaşmak mümkündür. Onun için sonuna kadar güç kullanımı olan ve söz yerine silah kullanımı ve silah gücünün ortaya çıkması, emperyalizmin sömürgecilik yöntemleri içerisinde en önde geleni olup ve kendisini yenilemesi açısından da önemlidir.

Yaşanan savaşlar silah şirketlerini geliştirmiş ve doğal kaynaklar üzerindeki hakimiyeti tekelleştirmiştir. ABD ve İngiltere'nin, Irak'a saldırmasından sonra en önemli payı petrol şirketleri elde etmiştir. Yine aynı bağlantılar içerisinde olan şirketler, pazara girmişlerdir. Bugün Irak pazarında başta cola ve benzeri ürünler raflarda yerini almıştır. İnsanların tüketim koşulları, alışkanlık yapacak şekilde baskı altına alınmıştır. Beslenebilmek için başkacada çareleri kalmamıştır.

Dünya ekonomik üretiminin % 55-60 kadarını ABD tek başına tüketiyor olması savaşın gerçekte ne anlama geldiğini ortaya koymaktadır.

Emperyalizmin dünya üzerindeki hakimiyetini artırmak için oluşturduğu kurumların, gerçek yüzünü kamuoyuna açıklamak ve uygulamalarına karşı duracak, çalışmalar hedeflenecektir.

Yüzyıllardır süren sömürge yöntemleri ile emperyalist devletler, dünyanın en ucuz insan gücü, hammadde kaynakları ve tarımsal ürünleri kendi sömürgecilik alanlarında yaratmışlardır. Bu amaçlarını gerçekleştirmek ve sürdürmek için 2. paylaşım savaşı sonrası, direkt olarak güç kullanımının yanında, siyasal ve ekonomik kurumsal yapılar oluşturulması gündeme gelmiştir. Dünya Bankası, IMF, Dünya Ticaret Örgütü, AB gibi yapılanmalar en tanınan ve dünya siyasal ve ekonomik gelişmelerini belirleyenleridir.

DÜNYA BANKASI

Aralık 1945’de çalışmalarına başlayıp ilk ticari işlemini 1946’da gerçekleştirmiştir. Dünyanın çeşitli ülkelerine kalkınmalarına yardımcı olmak amacıyla, diğer banka kredilerinden ucuz kredi sağlamak amacıyla faaliyete alanını belirlemiş olmasına rağmen, hiç bir krediyi kendi plan ve programı dışında kullanırmamıştır. Kullanılacak olan krediler ile yapılacak olan işlerin hangi firmalara verileceği kararı DB tarafından belirlenerek daha başta krediden karını sağlamış olur.

IMF

1947 yılında faaliyetlerine başlayan IMF'nin, kuruluş amaçları görünürde, hoş olsa da genel olarak bu amaçların uygulanması ile, çeşitli ülkeler borç batağına sürüklenmişler, bu yöntemle de ekonomik bağımlılık sağlanmıştır. Bunu yaşayan ülkeden biri de Türkiye'dir. IMF'nin temel amaçlarından olan "uluslararası ticareti genişletmek" aslında ülkelerin sosyal devlet anlayışından uzaklaşması ve tekelci sermayeye kapılarının açılması için yapılan çalışmaları kapsamaktadır. Dünya Bankası eski Baş Ekonomisti Joseph Stiglitz, 2004 nisan ayında yaptığı açıklamada "IMF programını uygulamayan ülkeler çok daha iyi durumda" diyerek IMF programlarının gerçek anlamda ne olduğuna tanıklık etmiştir. IMF, Dünya Bankası ile bağlantılıdır. Dünya Bankası üyesi olmayanlar IMF üyesi olamazlar.

IMF ve DB kurulmasıyla GATT (Tarifeler ve Ticaret Genel Anlaşması) nın yapılması Breton Woods konferansı ile karar altına alınmıştır. Ancak bu konferans göstermelik bir konferans olup bu kararların alındığı gerçek yer, ABD de en güçlü şirket sahiplerinin ve bürokratların katıldığı bir toplantıdır. Dış ilişkiler komisyonu olarak bilinen bu yapılanma günümüzde önemli kararların alındığı yerdir. Bu komisyon üyeleri arasında dünyanın en büyük şirket, banka ve ABD'nin başkanları bulunmaktadır.

2.paylaşım savaşı sonrası Avrupa dünyadaki ekonomik ve siyasal yapılanmada yerini alabilmek için yeni bir yapılanmaya girmiştir.

AVRUPA BİRLİĞİ

Avrupa Birliği’de ABD gibi emperyalist ve sömürgeci bir birliktir. Sermaye sınıfının örgütlenme modellerinin bir tanesidir. IMF, Dünya Bankası gibi kapitalizmin kalelerindedir. AB'nin ilk oluşum süreci Avrupa Demir Çelik Kömür alanında sömürüye başlaması ile 1951 yılında start almıştır. Bu alanda ki sömürünün başarısı daha sonra diğer alanlarda da birlikteliği ele almak için 1957 yılında imzalanan ve 1958 yılında yürürlüğe giren Roma Anlaşması ile daha önce adını Avrupa Ekonomik Topluluğu olarak bildiğimiz AET ile, geleceğin enerji kaynağı olarak gördüğü atom enerjisi alanında bütünsel bir sömürüyü oluşturmak amacıyla kurulan EUROTUM’dur.

Bu iki kurum 1967 yılında birleşerek Avrupa Topluluklarını oluşturdular. Arkasından da Ortak Pazar ve neticede 1981 yılında Avrupa Tek senedi imzalandı. Böylece ekonomik bir birliklilik siyasal bir birliklilikle de desteklenmiş oldu.

Sonra askeri ve güvenlik alanında görüşmeler ve sonunda soğuk savaşın sona erdiği yıl olarak gösterilen 1989'dan sonra 1991'de Maastricht'te imzalanan anlaşma ile Avrupa Birliği çatısı oluşturuldu. Bu çatı siyasal, ekonomik, iç güvenlik alanını ilgilendiren iş birliği ve bütünselleşme sürecinin hukuki çatısıdır.

MAASTRİCHT Kriterleri olarak sunulan bu dayatmalar, Avrupa Sanayicileri Yuvarlak Masası (ERT) tarafından hazırlanan rapor önerilerinin bir kaç ay sonra Maastricht Anlaşması olarak imzalanması ile hayat bulmuştur. Bununla makro-ekonomik kararların tek bir organ tarafından alınması ve ortak para birliğine gidiş başlatılmıştır.

Bu kriterlerin uygulamaya geçildiği ülkelerde emekçilerin hakları gasp edilmiş, kazanımları geriletilmiş, sosyal güvenlik sistemleri çökertilmeye başlamış ve sıkıntıları artmıştır.

Avrupa Sanayicileri Yuvarlak Masası tarafından hazırlanan ve imzalatılan, istikrar paktı adı verilen Maastricht Anlaşması ile imza koyan ülkelerin, egemenlik hakları ile ekonomik ve sosyal yaşamının bütünü Avrupa Merkez Bankasına teslim edilmiştir. Avrupa Merkez Bankası yöneticileri de bu şirketlerin ve kurumların yapılarından gelmektedir. AB birliği yani Avrupa emperyalizmi tam olarak böyle kurumsallaşmıştır.

Şimdi Türkiye sermaye sınıfı aynı oyunları Türkiye üzerine oynamak için Avrupa sermayesi ile iş birliği içindedir. Avrupa'da Avrupa Sanayicileri Yuvarlak Masası, Avrupa İşverenler Sendikası Konfederasyonu (UNICE) geçmişte yaptığı lobi faaliyetleri bugün Türkiye'de 1965 yılında kurulan İktisadi Kalkınma Vakfı (İKV) tarafından yapılmaktadır.

DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ

Kapitalist sistemin her alana girmek için oluşturduğu yapılardan birisidir. 1945 yılında Dünya Bankası ile başlayan kurumsallaşma, adına Uruguay Raundu denilen, 1986 ve 1994 yılları arasında yapılan çeşitli toplantılarla, yeni bir yapının oluşması kararıyla sonuçlanmıştır. DTÖ 1995 yılında kurumsallaşsa da Uruguay Raundu ile öncesinde, sermayenin girdiği ülkelerde, üretimden pazarlamaya, mülkiyet edinme hakkına kadar, hiç bir denetim ile karşılaşmaması için, çeşitli anlaşmalar ile de kurumsal düzenlemeleri de yapmıştır. DTÖ 142 üye devletten oluşmasına rağmen, toplantı giderlerini karşılayamayacak kadar ekonomik sıkıntı içinde olan devletler, toplantıya katılamamaktadırlar. Toplantılar çok az sayıda katılımı yapılmaktadır. Birde toplantılara gözlemci sıfatıyla üye olmak için bekleyen 25 civarında devletten katılım olmaktadır.

GATT, GATS, TRIPS, TRIMS anlaşmaları ile de kapitalizmin önündeki engeller kaldırılmıştır. Bu anlaşmalar ile dünya ticaretinin %90'ı DTÖ'nün kontrolü altına girmiştir.

GATT (Tarifeler ve Ticaret Genel Anlaşması)

1947 yılına dayanan anlaşma DTÖ'den 50 yıl öncesinde uluslararası ticareti düzenleyen çok taraflı bir anlaşmadır. Ancak DTÖ kurulmasıyla yeniden imzalanmıştır. Bu anlaşmanın temel amacı korumacılığın azaltılması ve uluslararası ticaretin genişletilmesi olarak belirlenmiştir. Korumacılık olarak gümrük duvarları (vergi ve miktar uygulaması) görülmektedir. Ocak 1948'de yürürlüğe konan GATT ile günümüze kadar gümrük sınırlamaları vergi açısından azaltılmış olmakla birlikte, miktar olarak sınırlamaları tamamen kaldırmıştır. Ancak bu anlaşmalar emperyalist devletlerce gündeme getirilmesine rağmen en çok ihlal edende olar olmaktadır. ABD geçtiğimiz yıllarda, kendi çelik sanayisini korumak için derhal koruma önlemlerini almıştır. Ancak bir başka ülke kendi sanayisini korumak için bir tedbir aldığı anda derhal anlaşma hükümleri uygulanmaktadır.

GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması)

Bu anlaşma ile bankacılık, altyapı hizmetleri, inşaat, telekomünikasyon, ulaşım, sağlık hizmetleri, eğitim hizmetleri ile birlikte tüm sektörün piyasaya açılmasını kapsamaktadır. GATS anlaşması ile devlet yeniden yapılanma ile karşı karşıyadır. Bu doğrultuda çıkarılan ve çıkarılmaya çalışılan, enerji piyasası ve yerel yönetimler yasası gibi yasalar yaşamımızı direkt olarak etkileyecek yasalardır. Yukarıda sayılan hizmetler bu anlaşma doğrultusunda, piyasa koşullarına açılmak zorundadır. En dikkat çekici olanı da eğitim ve sağlık hizmetlerinin piyasa koşullarına açılmasının, sosyal devletin varlığını nasıl etkileyecek olmasıdır. Ayrıca hizmetlerin piyasaya açılması ile çalışma koşulları içerisinde mühendis ve mimarların konumları da önemli ölçü de ele alınması gereken bir konudur.

TRIPS (Ticarete Bağlı Fikri Mülkiyet Hakları Anlaşması)

Patent hakları ile pazarda daha geniş yer alan için gündeme gelen TRIMS anlaşması ile, su kaynaklarının kullanımı, ilaç, tarımsal tohum kullanımı gibi bir çok alanda fikri mülkiyet hakkı tanıyan bir anlaşmadır. Bu anlaşma gereğince yoksul bırakılmış bir çok ülke AIDS ve kanser gibi tedavisi zor olan hastalıklar için yüksek miktarda ilaç bedeli ödemek zorunluluğu doğmuştur. Türkiye aynı sonucu ilaçta uygulanan patent ile yaşamaktadır. Aynı içerikli ilacın üretiminden, patent adı altında büyük şirketlere ilacın maliyetinden katlarca daha fazla bedel ödemek zorunda kalmaktadırlar. Telif hakları, ticari marka uygulamaları ve patent ile birlikte, bilimsel teknolojik gelişmeler ile elde edilen, bilgiler bir kaç büyük şirketin kazancını artırmak için kullanılmaktadır. Teknoloji geliştirme bölgeleri ve hatta kentleri ile serbest bölgeler kuran büyük sermaye, dünya üzerinde beyin göçünü yaratarak, bu alanda

çalışmaları denetime almaktadır. Yapılan yeni buluş ve gelişmeleri, patent uygulaması ile ticarileştirmekte, insan sağlığını etkileyen en önemli konularda bile kar planlanmaktadır. Oysa teknolojik gelişmelerin sağlanması ve bu alanda yapılan çeşitli çalışmalar ile yaratılan hastalıkların, çevresel sorunların, diğer insanlar üzerindeki olumsuz etkileri dikkate alınmamaktadır. Bu alanda doğan sorunların çözümü için yeni teknolojik sistemler patent uygulaması ile birlikte, karlılığa dönüşmektedir. Bir çok hastalığın kaynağı laboratuvar kaynaklı olmasına rağmen bu hastalıkların, ortadan kaldırılması için, o laboratuvarlar karşılıksız hizmet vermemektedir. Bunun en açık örneği, gen yapıları değiştirilmiş bitkiler için laboratuvar olarak geri bıraktırmış ülkeler kullanılmaktadır. Karşılığında çevresel ve insan sağlığı açısından önemli sıkıntılar ve riskler doğmaktadır. TRIPS anlaşmasının yetersiz olduğu bazı alanlar için ikili anlaşmalar ile bir çok ülke kuşatılmış durumdadır. Bio-teknoloji ile ilgili buluşlara, bitki ve hayvanlarla ilgili buluşların, patentle koruması zorunluluğu bu ikili anlaşmalar ile getirilmiştir. Kısacası emperyalizm, kendi yarattığı sorunları da kazanca çevirmek için her türlü anlaşmayı garanti etmiş durumdadır. Yoksul halklar en hayati önemdeki ilaçlara, patent uygulamaları yüzünden ulaşamamaktadırlar.

TRIMS (Ticarete Bağlantılı Yatırım Tedbirleri Anlaşması)

Bu anlaşma ile büyük şirketler yatırım yaptıkları ülkede herhangi bir zorluk ve kısıtlama ile karşılaşmamak istemektedirler. Uzun süre gündemimizde olan MAİ (Çok Taraflı Yatırım Anlaşmaları) ile üst üste oturan TRIMS, büyük şirketlerin yatırım yapmak istediği ülkede, çevre, vergi, sağlık gibi nedenlerle her hangi bir engelle karşılaşmamasını sağlamaktır. Bu amaçla serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji bölgeleri, gibi özel statülü bölgeler oluşturulmaktadır. Bu uygulamaların çoğunluğunun önu Türkiye tarafından açılmıştır.

Bütün bu uygulamaların uyuşmazlıkla karşılaştığı durumlarda çözüm yeri olarak da yerel mahkemeler yerine, ülke hukuklarını baypas eden uluslararası TAHKİM olarak gündeme gelmiştir.

Görüldüğü gibi, IMF, DB, AB, DTÖ birbirini tamamlayan kurumsal yapılarıdır. Bu yapıları aynı sorumluluk ve görev alanlarında değerlendirmek gerekmektedir. Bu yapıların uygulamaları ve Türkiye'ye yansımaları her alanda izlenmesi programlanırken, metalurji sektöründeki etkileri her türlü çalışmada irdelenecektir.

Doğal kaynaklar üzerindeki tekellerin hakimiyet politikalarına karşı çıkılacaktır. Bu konuda Hükümetlerin yaptığı işbirliği kamuoyuna açıklanacaktır.

Dünyayı örgütleriyle yönetip, ele geçirme sürekliliğini gösteren yapılanmanın, bu konuda en önemli alanı, doğal kaynakları ele geçirmektir. Dolayısıyla, ülkelerin, gıdasını,

enerjisini, top yekun kontrol altına almayı amaçlamaktadır. Dünyada yaşanan kaynak sıkıntıları, bağlı olarak emtia fiyatlarındaki artışlara neden olmaktadır. Ülkelerin artı-değerleri, finansal kaynakları borsa ve faiz oyunları ile bir bölgeden diğer bölgeye kolayca aktarılabilmektedir. Bu aktarmalar gelişen teknolojik cihazların devreye girmesi ile çok kısa sürede gerçekleşmekte ve bir ülkenin ekonomisi bir saat içinde çökertilebilmektedir. Çeşitli dönemlerde bunları kriz olarak bir çok ülke yaşadı. Türkiye bunu bir çok kez yaşamak zorunda kaldı. Uzun süredir bu kurumların yöneticiler ağızlarından düşürmedikleri kriz beklentileri sürmektedir. Kriz oluşumu ile çeşitli dayatmaları anlaşma adı altında imzalatılmaktadır. Bütün çalışmalar, temelde kaynaklar üzerindeki hakimiyetin kurulması üzerine planlanmaktadır. Her kriz dönemi sonunda doğal kaynaklar, teknoloji ve enerji kaynakları üzerindeki hakimiyet tekelleşmektedir. Bugün dünya metal madenciliği bir kaç firmanın denetimine girmiş olması bu durumdadır.

11 Eylül 2001 tarihinden sonra ABD'nin Afganistan'a yapmış olduğu saldırının ardından uyuşturucu ticaretindeki gelişmeler dikkat çekicidir. Saldırı öncesi Afganistan'da 800 ton olan afyon üretimi saldırıdan bir yıl sonra 2400 tona ulaşmıştır. Oysa saldırının bir amacı olarak da uyuşturucu ticaretinin önlenmesi olarak kamuoyuna sunulmuştu. Ayrıca Afganistan topraklarının dünyanın en zengin bakır ve demir yataklarına sahip olduğu iddia edilmektedir. Yine Irak'ın işgalinden sonra bütün kontrollerin petrol kaynakları üzerinde olduğu, saldırıyı gerçekleştiren güçler arasındaki anlaşmazlıklarında çıktığı noktanın petrolün paylaşımı olmuştur. Bu tartışmalar hala sürmektedir.

Doğal kaynakların dünyadaki coğrafi dağılımı ile kullananlar arasındaki dağılımı karşılaştırdığımızda tam tersi bir durum söz konusudur. Kaynakların %85 üzerinde yaşayan insanlar en fazla %15 kadarından yararlanırken, kaynakların %85'i %15 gibi bir kesim tarafından kontrol edilmektedir. Ancak bu kadarı ile de yetinmeyen büyük sermaye siyasal coğrafyayı da yeniden şekillendirmek için dünyanın çeşitli bölgelerine müdahalelerde bulunmaktadırlar. İşte ABD'nin, Büyük Ortadoğu Projesinin temel amacı budur. Afrika kıtasını da içine alan Asya'dan Basra'ya kadar uzanan bölgenin siyasal yapısını ve siyasi haritasını yeniden şekillendirmek üzere temel saldırılarını başlatmış, Afganistan ve Irak topraklarına yerleşmiştir. Bunun yanında çeşitli ülkelerde ve bölgelerde askeri üsler kurarak hakimiyetini genişletmenin altyapısını hazırlamaktadır.

Dünyada çeşitli siyasal ve ekonomik karışıklıkların ortaya çıkması olasılığı yüksektir. Bunu aynı zamanda yönlendirmek için büyük sermaye sınıfları dillendirmekte ve en karlı çıkış yolu için hazırlıklarını yapmaktadırlar. Çok büyük sermaye grupları kendinden küçük olanları ortadan tamamen kaldırma planları içerisinde. Tekelleşme ile emtia fiyatlarının

artışı en üst düzeyi geçen yıl yakalamıştır. Özellikle bakır, nikel ve son dönemde demir ve çelikteki yükselme bunun göstergesidir. Emtia fiyatlarının artışını ileride enerji fiyatlarındaki artışın izlemesi kaçınılmazdır.

Bilimsel ve teknik gelişmelerin halkın kullanımına açılması için, gelişen teknolojilerin halkı sömürmek için değil, daha rahat yaşam sürmesi için kullanılması gerektiğinin, kamuoyuna duyurulması ve bunun bir hak olarak görülmesini hedeflenecektir.

Bütün bu gelişmeler teknolojiye yaşanan ilerlemelerle iç içedir. İnsan yaşamını kolaylaştırmak amacıyla başlayan bilimsel gelişmelerin uygulamaya alınması olan teknoloji, bilimsel gelişmeleri de denetimine almış olmakla birlikte, şirketlerin karlılığını daha çok artırmak amacıyla kullanılmaya başlanmıştır. Bunun içinde teknolojiler üzerinde tekelleşme ve denetim için fikri mülkiyet denilen, çeşitli kullanım kısıtlamaları getirilmiştir. Teknolojiye sahip olsanız bile eğer sizden önce bu teknoloji bir kurum yada kişi adına kayıt ettirmiş ise o kişi yada kuruma hak ödemeden bu teknolojiyi kullanma hakkınız olmamaktadır. Bu çok masum ve doğal bir hakmış gibi görünse de, konu ile ilgili olarak çalışma yapan kişinin emeğini alması söz konusu olmayıp, teknoloji merkezleri aracılığı ile çalışmalarını denetimde tutan sermaye için şirketlerinin kazançlarını daha çok artırmak için kullanılan bir yöntemdir. Bu alanı yasal çerçeveye oturtmak için yukarıda sözünü ettiğimiz dünya ticaret örgütü bünyesinde TRIPS anlaşması imzalanmıştır. Onun yetersiz kaldığı yerlerde ikili anlaşmalar devreye sokulmuştur.

Genel olarak bilim teknolojinin, teknoloji bilimin hizmetinde olması ve sürekli olarak gelişimini sağlaması gerekirken, her ikisi de sermaye gruplarının denetiminde olup, gelişim ve ilerleme kontrol altında tutulmaktadır. Akıl almaz teknolojik ve bilimsel gelişme olamaz. Çünkü bütün gelişmeler insan aklının kullanımı ile olmaktadır. İnsan aklının kullanılması eğitim ve öğretim sistemi üzerindeki denetimle de yönlendirilmeye çalışılmaktadır. Bütün bu yapılanmalar ile bilimsel ve teknolojik gelişmeleri denetim altına alarak ekonomiyi kontrol amaçlanmaktadır. Sürekli olarak teknoloji geliştirme bölgeleri olarak gündeme gelen, bulunduğu ülke halkı ile ilişkisi olmayan, sermaye yapılanmalarının denetiminde olan bu bölgelerde yapılan bilimsel ve teknolojik çalışmaların, belirli bir program dahilinde, ticarileştirilerek kamuoyuna sunulduğunu görmekteyiz. Çeşitli ülkelerden beyin göçü ile insanların parçalarda çalıştırıldığı ve bilgi bütünü belirli kesimlerce kontrol altına alınmaktadır. Teknoloji bölgelerinin bilgi birikimi kontrol altında tutularak kazanç amaçlı olarak kullanılmaktadır. "Dünya bilgi toplumuna gidiyor" sözü bilimsel ve teknolojik gelişmelerin insanların bilgisine sunulması ile doğruluk kazanır. Yoksa parası olanın bilgiye

ulaşması, dünyanın bilgilendiği anlamını taşımaz. Bugün kullanılan her bilgisayarda ve elektronik ortandan, hizmetlerin dışında sermaye gruplarına aktarılan bütçelerin, hizmet bütçelerini katladığını görmemek mümkün değildir.

Teknolojik gelişmeler aynı zamanda dünya sistemi üzerinde hakimiyetin de kontrolünü kolaylaştırmıştır. Hem askeri alanda hem ekonomik alanda teknolojinin kullanılması ile, gelişmiş şirketlerin, dolayısıyla kontrol ettikleri devletlerin dünya üzerindeki uygulamaları kolaylaşmıştır. Aynı zamanda yaratmak istedikleri kaos yada toparlanma elektronik cihazlar aracılığı ile aynı anda dünyanın bir çok alanında uygulama bulabilmektedir.

Kriz adı altında Türkiye ekonomisini çökertmeye çalışan emperyalist şirketlerin gerçek amaçlarının açıklanması sağlanacaktır.

Dünya ekonomik sistemini elinde bulunduranlar çeşitli dönemlerde kriz adı altında teknolojiyi de kullanarak ekonomik buhran yaratabilmektedirler. Bu konuyu geçen dönemki çalışma programımızda ayrıntılı olarak vermiştik. 2002-2004 çalışma programımızda dünya genel değerlendirmesi başlığı altında verilen bilgide "Dünya ekonomisini kontrol altında bulunduran, kapitalist yapılanmalar, dünyada değişik zamanlarda ekonomik krizler yaratarak, kendilerine yeni açılımlar yaratmaktadırlar. her kriz sonrası fakir ülkeler daha fakirleşirken, yeni fakir ülkeler doğmaktadır. Aynı zamanda ileri kapitalist ülkeler ve onları denetiminde tutan oligopol yapılar ekonomik olarak daha da büyürler. Dünyada ekonomik kriz gösterilerek yerel tepkilerin önü kesilmiş olur. Bu amaçla dünyada yakın zamanda yeni bir ekonomik krizin yaratılması söz konusudur. Dünyada bilim ve teknolojiye olduğu gibi doğal kaynaklar, enerji, tarım ürünleri gibi bir çok alanda kontrol mekanizmaları yaratılmaktadır. Bu yöntemlerle de bir çok ülke kaynağı ileri kapitalist ülke şirketlerinin denetimine geçmesi sağlanmakta ve planlanmaktadır."

Şimdi ise Dünya Bankası ve IMF temsilcileri dünyada yeni bir kriz beklediklerini söylemektedirler. Planlar yerli yerine oturduğunda gerçekleşecek olan kriz yani yaratılacak olan suni kısıtlamalar ile yeni fakirleşmeler ve yoksulluklar ve açlıkların ortaya çıkması kaçınılmaz olacaktır.

2004 Haziran ayı içerisinde zirve toplantısını yapmak için İstanbul'a gelecek olan NATO üyesi devlet başkanları ve yetkililerinin, gerçek yüzünün kamuoyuna çıkarılması için yapılacak etkinliklere destek sağlanacaktır.

Dünya halkları emperyalizmin denetimi altında, acımasız ekonomik koşullarını yaşamaktadır. Bu koşulları, savaş ortamında göğüslemek zorunda kalan çeşitli ülke halkları, beslenme, barınma, sağlık, eğitim, güvenlik gibi temel haklarından yoksun durumdadırlar.

Türkiye’de de bir takım işbirlikçiler dışında, halk aynı koşullar altında ezilmektedir.

TÜRKİYE

EKONOMİ

Türkiye’yi emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin boyunduruğundan kurtarmak için, bilgilendirme, örgütlenme ve eylemsel çalışmalara katılım sağlanacaktır.

Kurtuluş Savaşı sonrası, emperyalizmin askeri boyunduruğundan kurturması, Türkiye için ekonomik alanda önemli yapılanmaların kurulmasını sağlamıştır. Ancak dünyayı yönlendiren kurumsal yapıların ortaya çıkmasına kadar önemli bir gelişme gösteren Türkiye, bu yapılar ile ilişkiye geçmesiyle ekonomik darbeleri almaya başlamıştır. Daha ilk olarak IMF’ye giriş için yapılan hazırlıkta büyük devalüasyonu yaşamıştır. Arkasından on yıllık periyotlarla sürekli bir devalüasyon sürecini yaşamış ani devalüasyon kendisini sürekli kılmış ve periyodik süreler azalmıştır.

Emperyalizmin diğer kurumları ile olan ilişkiler Türkiye’yi ekonomik olarak çökme noktasına getirmiştir. AET’ye uyum süreci içerisinde başlayan yapılanma ile de önemli üretim tesisleri sonu belli olmayan maceralara sürüklenmiştir. Bugün Türkiye ABD, AB, IMF, DB bağlantıları ile birlikte emperyalizmin boyunduruğu altındır.

Türkiye’de iktidara sahip olanlar ekonomik ve siyasal tercihini kapitalizmden yana yapmıştır. Türkiye’yi emperyalizmin ofisi durumuna getirmeye çalışmaktadırlar.

Türkiye ekonomisinde oynanan oyunlar ve verilen yanlış bilgiler konusunda kamuoyu aydınlatılacaktır.

Türkiye ekonomisi dışa bağımlı duruma gelerek, faiz-borsa-döviz döngüsünde hayali olarak rakamlaşmaktadır. Kullandığı dış krediler için ödenen faizler, ana paraları katlamıştır. Buna rağmen dış borç artarak gitmektedir. Dış borcun yanında bir de iç borç sarmalı ekonominin tepesinde bir tehdit unsuru olarak hep durmaktadır.

Göstermelik enflasyon düşümü ile çalışanlar daha zor koşullarda yaşamaya zorlanmaktadırlar. 2002 yılında toplanan verginin iki katı verginin 2003 yılında toplanması, toplanan verginin kaynağı da çalışanlar ve küçük esnaf olarak bilindiğine göre, düşen enflasyonun bedeli, yaşam standartları daha da ağırlaşan kesime yüklendiği açıca görülmektedir. Enflasyonun dolaylı olarak vergi toplamak olduğu herkesçe bilinmektedir. Direkt olarak toplanan verginin iki katına çıkması toplumun alım gücünün yarıya inmesi anlamına gelmektedir. Yaşanan koşullarda bunu göstermektedir.

ENDÜSTRİ

Temel sanayi kollarındaki yabancı sermayenin hakimiyetine karşı çalışmalar hedeflenecektir.

Temel sanayi kolları başta olmak üzere, doğal kaynaklar, tarım, hayvancılık ve genel hizmet sektörleri (Eğitim, sağlık vs) büyük sermaye gruplarının ve yerli işbirlikçilerinin denetimi altına geçmiştir. Bu durum giderek daha da ağırlaşan koşullarda sürmektedir. Yasama organında bulunan milletvekilleri, aldıkları vekaleti kötüye kullanarak, kendilerinin bile içeriğini bilmedikleri yasaların altına imza atmakta ve oy vererek, Türkiye'yi tamamıyla emperyalizmin denetimine sokmaktadırlar. TBMM oluşturan milletvekillerinin geldikleri alanları incelediğimizde, önemli ticari kuruluşlarda görev yapanların ağırlığını görürüz. Bu durumda yasalaştırılmak istenen her yeni uygulama, bu çıkar ilişkilerinin ortak karlılıklarını korumak ve artırmak üzere gerçekleştirilmektedir.

Yakın zamanda çıkarılan ve meclis gündeminde bulunan yasalar ile hazırlıkları süren yasa çalışmalarının, bir çoğunu dünyayı yönlendiren kurumlar aracılığıyla gündeme getirildiği ve dayatma biçiminde olduğunu görülmektedir.

Yatırım kararları ve yasal düzenlemeler sermaye temsilcileri ve onların lobi faaliyetleri çerçevesinde yapılmaktadır. Bu amaçla da 2004 mart ayı içerisinde dünyanın büyük şirket yöneticileri ile Yatırım Danışma Toplantısı adı altında çeşitli toplantılar ve görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

Meslek örgütleri ve demokratik kitle örgütleri, yatırım ve planlama konusunda dışlanmasının yanında, devletin planlama kurumları, sermaye sınıfının emrinde çalışır duruma getirilmiştir. Uygulanan ekonomik politikalar, her seferinde çalışanlar açısından ezici olmaktadır.

Bu durum karşısında, yoğun bir çaresizlik propagandası ile Türkiye halkı buna mecburmuş gibi adapte edilmeye çalışılmaktadır. Çalışan kesimin çoğu açlık sınırı olarak verilen rakamların altında ücretle çalıştırılmaya mecbur edilmiştir.

Meslektaşlarımızın çalışma alanlarını yabancı şirketlerin elemanlarına açan ve geri bırakılmış ülkelerin çalışanları ile bizleri rekabet durumuna sokan hizmetler konusunda dayatılan yasal düzenlemelere karşı durulacaktır.

Diğer yandan mühendislik ve mimarlık alanları tamamen yabancılara açılmaya çalışılmakta, ağır çalışma koşulları içerisinde olan mühendis ve mimarlarımız, açlık sınırında maaş almaya zorlanmaktadır. Özellikle de GATS (Hizmet ticareti genel anlaşması) ile mühendislik ve mimarlık alanlarındaki etkileri ağır sonuçlar doğuracaktır.

Türkiye'de uygulanan ekonomik ve siyasi politikalar, plansız bir göç yaratmış, neticesinde sağlıklı kentlerin doğmasına neden olmuştur. İnsanlar yaşam alanlarından yoksun bırakılarak sağlıklı ortamlarda yaşamaya zorlanmışlardır. Plansız kente göç ve yer değişimleri, tarihi kültürel alanların yok olmasının yanında, insanların zorunlu gereksinimi

olan beslenme ve kaynaklarının, çeşitli çevresel sorunları da yanında taşıyarak kısıtlanmasına neden olmuştur. İçme suyu kaynakları tükenme aşamasına gelmiş, bu alan da bir ticari meta haline dönüştürülmüştür. Kırsal kesim tamamen tarım ve sanayi dışında bırakılarak, tüketici konuma sokulmuş olmakla birlikte, yeterli kaynakları olmadığı için sağlıksız insanların ortaya çıkmasına neden olunmuştur. Oysa kırsal kesimi üretime katacak, sanayinin ham maddesini temin edecek olan, tarım, hayvancılık ve madencik yabancıların denetimine ve pazarına açılmıştır ve açılmayı sürdürmektedir.

Türkiye'nin temel sanayin kollarını oluşturan, madencilik ve buna ek olarak da kimya-metalurji sanayi, bir bölümü ile yok olmuş diğer yandan özelleştirme adı altında büyük sermayeye peşkeş çekilmektedir.

Türkiye endüstriyel alandan çektilirmekte ve işsiz topluluklar yaratılmaktadır. Buna bağlı olarak da ekonomik çöküntü ve bağımlılığı giderek artmaktadır.

Endüstriyel ürünlerde imalat sanayinin yurtiçi talebinin %33'ü ithalat yolu ile karşılanmaktadır. Bunun yanında madencilikte bu rakam %70'i aşmaktadır. İthalat ve ihracat rakamları büyümesine karşın dış ticaret açığı gittikçe artmaktadır.

Yeni yasal düzenlemeler ile de yerel yönetimlere devredilmesi amaçlanan merkezi kamu işletmeleri ve hizmet sektörleri, kolayca bölgesel ve uluslararası büyük sermaye denetimine geçebilmenin yolunu açmış olmayı hedeflemektedir. Yerinden yönetim diye nitelenen ancak, parçalamak amacını güden bu yasa çalışması Dünya Bankası ve IMF dayatmaları ile gündeme girmiştir. Bugüne kadar bu yapıların dayattığı uygulamalardan herhangi fayda görülmemiştir. Bu alanda halk yararına bir sonuç beklenmesi de söz konusu olamaz.

Özelleştirme adı altında yapılan uygulamalarla, kaynakların sermayeye aktarılmasına, teknolojik gelişmenin yok olmasına, sanayi belleğinin silinmesine, bu volla da, eğitimden sağlığa kültürün yok olmasına karşı kamuoyunu aydınlatıcı çalışmalar yapılacaktır.

Özelleştirme ana planında, özelleştirme amaçları 14 maddede toplanmış ve bunların içerisinde sermaye piyasasının gelişimini sağlamak en son kısımda yer alırken, bugün özelleştirme idaresinin ana sayfasında, özelleştirmenin felsefesinde "sermaye piyasalarının geliştirilmesi" ana eksen olmuştur. Yine devlete gelir getirmek sonradan ikinci sırada iken, belirli dönemlerde ilk öncelik olarak sunulmuştur. Özelleştirme ana plandan günümüze kadar ele alındığında 14 maddelik amaçlar kısmının değişik dönemlerde, değişik şekillerde öne çıkarıldığı gözlemlenmiştir. Hangi amaç ön plana çıkarılmış ise tam tersi sonuçlar gelişmiştir. Bugüne kadar özelleştirme ile elde edilen gelir gideri karşılayamaz duruma gelmiştir. 1986

yılında hazırlanan MORGAN planı ile ana felsefesi ve amaçları tanımlanan özelleştirme programına bile uyulmamıştır. Uyulması da beklenemez. Çünkü büyük sermaye gruplarının planlarda sundukları göstermelik amaçları ile saklı olan gerçek amaçları birbirini tutmaz. Türkiye'de yaşanan özelleştirmelerde de durum böyle olmuştur. Sayılan 14 maddelik amaç dışında, Türkiye'nin kaynakları, temel endüstri kolları, enerji, madencilik, kimya-metalurji, tesisleri büyük sermaye sınıfının eline geçmiş yada kapatılmış bulunmaktadır. Bu konularla ilgili örnekler, sektörel değerlendirme bölümünde kolayca görülebilecektir.

Özelleştirme adı altında yok edilen yalnızca tesisler olmamıştır. Aynı zamanda, bir kültürel yok ediliş söz konusudur.

Planlı endüstrileşme ile birlikte başlayan üretim tesislerinin kuruluşu, aynı zamanda okulların açılmasını, sinema ve tiyatro gibi sosyal ve kültürel ortamların kırsal kesime girmesini sağlamıştır. Ancak özelleştirme programı ile kapatılan tesislerin, kültürel alanları da yok olmuştur. Endüstriyel tesislerin işleyişi içerisinde yer alan kültürel faaliyetler, ekonomik yük olma gerekçesi ile durdurulmuştur. Özelleştirmeler ile önce sosyal tesisler üretim tesislerinden ayrılmış, bu alana yönelik destek kaldırılmıştır. Diğer yandan tesislerin kendi içinde kurduğu sağlık hizmetleri de yok edilerek, eğitimden sağlığa sosyal ve kültürel alana kadar bir çok çalışmaya destek olan endüstriyel tesislerin, kırsal kesime ve küçük kasabalara sağladığı katkılar yok edilmiştir/edilmektedir.

ENERJİ

Türkiye enerji sorunu diğer meslek odaları ile birlikte, hammadde, enerji kaynakları, üretim, dağıtım, kullanım alanına kadar ele alınarak değerlendirilecektir.

Türkiye enerji potansiyelini belirlemek, öz kaynaklarla enerji üretiminin sağlanması, madenciliğin ve metalurji endüstrisinin temel girdisi enerjinin planlanması için MTA ve ETİBANK ile birlikte 1935 yılında EİEİ (Elektrik İşleri Etüt İdaresi) kurulmuştur. Enerjiden yoksun olan Türkiye planlı ekonomide enerjiyi olası potansiyelinden, üretimine kadar ele almış, enerjisiz bir sanayinin olmayacağını bilinci ile, doğal kaynakların tespiti ve işlenmesi için yapılan çalışmalarla birlikte, enerji alt yapısını da ele almıştır.

Hızla gelişen hidrolik enerji çalışmaları, gelişen sanayi ve toplumsal gereksinimleri karşılama hızı karşısında yetersiz kalmıştır. Değişik dönemlerde uygulanan politikalar ile de enerji alanı dışa bağımlı duruma gelmiştir. Bağımlılık enerji hammaddesi ithalatı yanında, aynı zamanda, hammaddeyi enerjiye çevirecek makine ve teçhizata da yansımıştır.

Türkiye enerji sektörü uygulanan yap-işlet-devret modelleri ile birlikte hem pahalı, hem de geleceğe yönelik politikası büyük şirketlerin elinde olan bir enerji planlaması içerisinde sürüklenmiştir.

Enerji santralleri, özelleştirme ve yap-işlet-devret modeli ile belirli sermaye gruplarına devredilirken, diğer yandan doğalgaza bağlı termik santraller ile kömürle çalışan termik santraller, yabancıların denetiminde, enerji alanını tam olarak büyük tekellerin eline vermiş durumdadır. Bu alanda denetim mekanizmaları yok olurken çeşitli çevresel sorunların yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Diğer yandan, serbest piyasa ekonomisi adı altında getirilen, rekabet yasaları ile serbestliğin önüne set çekilerek, enerji maliyetlerinin onlarca katına, hizmet ve endüstri sektörlerine pahalı enerji verilmektedir. Enerji yoğun çalışan metalurji endüstrisi de, en çok etkilenen sektör olmaktadır. Yeni getirilen yasalarla bu durum daha da ağırlaşacaktır. ABD ve AB kendi sanayi kollarını ayakta tutmak için ucuz enerji uygulaması yaparken, Türkiye'ye dayatılan enerji piyasası uygulaması ile endüstrinin temel girdilerinden enerji fiyatlarını yüksek tutmayı amaçlamaktadırlar. Diğer yandan da enerji alanında faaliyet göstererek, kar miktarlarını daha da artırmaktadır.

Türkiye'de kurulan dış kaynaklı ve yabancı sermayeli santraller, uygulamaları karşısında alınacak tedbirler için tahkim yasaları gündeme getirilmektedir. Bu yasalar derhal iptal edilmeli, Türkiye planlı bir enerji üretim modeline geçerek, endüstrinin temel girdisi enerjiyi yerli kaynaklarla daha ucuz olarak üretmesi ve endüstriyel alanın, büyük şirketler karşısında enerji ayakta durabilmesini sağlamalıdır.

ÇEVRE

Tüm çalışmalar, çevresel değerlendirme ışığında ele alınacaktır. Gelecek kuşakların yaşam haklarının yok edilmesi yönünde her türlü eğilimle mücadele edilecektir.

En önemli konuların başında geçmişin mirasının geleceğe devredilmesi gelmektedir. Bunu sağlamak için üretimin, hangi koşulda olursa olsun yapılması gibi bir anlayışa karşı olunacaktır. Gelişmiş olarak adlandırılan ülkeler, fazla enerji harcayan, hammadde gerektiren ve atık miktarı gittikçe artan endüstriyel tesisleri ve üretim araçlarını, geri bırakılmış ülkelere taşımaktadırlar. İşsizliğin ve yoksulluğun kol gezdiği ülkelerde, iş ve ekonomik gelişme vaadi ile uygulamayı kolayca gerçekleştirmektedirler. Ancak ne ekonomik gelişme nede bir işsizlik sorunu çözülmemektedir. Çünkü bütün konu başlıklarında ele aldığımız, ekonomik yapılanmalar, daha fazla kar için her türlü teknolojik gelişmeyi kullanmaktadır. Teknoloji kullanımı ile çalışan sayısını azaltmaktadırlar. Diğer yandan çevresel etkileri azaltacak tedbirler, maliyetleri açısından kullanılmamaktadır. Türkiye en iyi örneğini yaşayan ülkelerdendir. Bugün çimento sanayi tamamına yakını yabancıların eline geçmiş olmakla birlikte, herhangi bir istihdam artırımını sağlamadığı gibi işsizliği artırmış ve doğal ortamları yok ederek ucuza hammadde ihracatının önderi olmuştur. Diğer yandan bir çok tesis çevresel

sorun yaratmasına rağmen dokunulmaz konumdadır. Hammadde kaynaklarından, üretim süreçlerine ve tüketime kadar her alanda, geleceği koruyan bir çalışma anlayışı içerisinde endüstrileşmeyi hedeflemeliyiz. Teknolojik gelişmeler, dolayısıyla endüstriyel gelişme insan yaşamını kolaylaştırmak amacıyla yapılmalıdır.

MADENCİLİK

Doğal kaynaklarımızın çeşitli yasadışı yollarla ve yeni yasal düzenlemeler ile yabancı şirketlere ve yerli işbirlikçilerine peşkeş çekilmesine karşı durulacaktır.

Temel sanayi kollarını girdisini sağlayan madencilik alanında 1935 yılında kurulan MTA ve ETİBANK önemli gelişmeler sağlamış olmasına rağmen, Türkiye'nin kapitalizmin kaleleri olarak adlandırılan kurumsal yapılara uyum çerçevesinde aldığı bir takım kararlar, madencilik alanındaki gelişmelerin önünü tıkamış ve sektörü yabancıların denetimine vermiştir. Yıllarca yapılan çalışmalar ile elde edilen bilgi birikimi yabancı şirketlerin kullanımına verilerek, sanki şimdiye kadar Türkiye'de madencilik alanında bir çalışma yapılmamış görüntüsü verilmeye çalışılmaktadır. Oysa yıllardır Türkiye topraklarını adım adım gezen MTA çalışanları, ölçekli haritalar üzerine maden zenginliğimiz neredeyse %100'e yakın bir oranda işlemişlerdir. Ancak günümüzde bunlar bilinmesine rağmen hala yabancılar madenleri bulmuş gibi gösterip, çıkarılıp, işletilmesi, ihracatı yabancı şirketlerin ve yerli işbirlikçilerinin denetimine verilmektedir. Bu kadarı ile yetinmeyip, meclis gündemine getirilen ve 9 yasa değişikliği önerisi bulunan, sözde madenciliğin önündeki engelleri kaldırmak olarak sunulan yasa tasarısı ile, Türkiye bir hafriyat ülkesine dönüştürülmeye çalışılıyor. Bu konuda geçen dönem odalarımız ile aydınlatıcı çalışmaları kamuoyuna sunduk. Yeterinde duyarlılığın olduğu söylenemez. Bu nedenle bu dönemin önemli çalışma alanlarından birisi olarak karşımızda durmaktadır.

Bu yasa tasarısı ile tarihi kültürel alanların, su havzalarının, tarım arazilerinin, kıyıların, meraların, ormanların hiç bir engel olmadan madencilik faaliyetlerine açılması öngörülmektedir. Bu tasarının yasalaşmasıyla demek, çok boyutlu çevresel sorunların oluşmasının yanında, Türkiye kendi ham madde kaynaklarını yabancıların denetimine sunacaktır. Öngörülen teşvikler ve vergi sistemi ile birlikte madenlerimizin, kamyonlarla limanlara, oradan gemilerle yurt dışına gitmesi söz konusu olacaktır. Türkiye'ye çevresel sorunlar dışında bir ekonomik katkının olması söz konusu olmayacaktır.

Türkiye 1986 yılındaki MORGAN BANK planı çerçevesinde uygulamaya koyduğu madencilik alanındaki özelleştirmelerden vazgeçmelidir. Kimya-Metalurji Sanayinin ham maddesini, dolayısıyla toplumun temel gereksinimlerini karşılamak üzere madenlerimizin, planlı bir şekilde değerlendirilmesini, ele almak zorundadır.

Diğer yandan sanayinin gelişmesi, hammadde kaynakları ve enerjinin planlanması ile ilgilidir. Türkiye hammadde kaynaklarında dışa bağımlı olduğu gibi enerji alanında da dışa bağımlı bir konumdadır. Madencilik-enerji-temel endüstriyel tesisler birbirinden ayrı düşünülemez. Ancak Türkiye bu sektörlerin birbiri ile olan ilişkisini programından çıkarmıştır. Bütün sektörleri kendi başına ele almış gibi gösterip yabancıların programına uymaktadır. Yabancı gruplar Türkiye'de yaptıkları çalışmalarda maden yatakları, enerji santralleri, endüstriyel tesisleri birlikte ele alıp değerlendirmektedirler. Siyasi iktidarlarda onların sunduğu programa uyarak, tesisleri maden yatakları ve enerji santralleri ile birlikte yabancılara ve yerli işbirlikçilerine teslim etmektedir.

Madencilik, metalurji ve kimya alanında faaliyet gösteren ETİBAK 1970'li yıllardan başlayan operasyonla birlikte parçalanmıştır. Önce madencilik ve sanayinin temel finans alanı olan Bankacılık yapıdan ayrılarak, özelleştirme adı altında peşkeş çekilerek yok edilmiştir. Bugün hala alacak tartışmaları sürmektedir. Daha sonra birimler parçalara ayrılarak anonim şirket biçiminde yapılandırılmış, bir çok tesis arazisiyle birlikte yok edilmiş ve kapatılmıştır.

ÖZELLEŞTİRME

Emperyalizmin ülkeleri sömürgeleştirme politikası olan Yeni Dünya Düzeni, globalizm ve küreselleşmenin, yerüstü-yeraltı kaynaklarının ve sanayi tesislerinin ele geçirilmesi uygulaması olan Özelleştirmelere karşı durulacaktır.

Anlaşılan odur ki; Küreselleşme adı altında sermayenin dünyada serbestçe dolaşımı öyle pompalandığı gibi, yoksul ve gelişmekte olan ülkeleri ileriye taşıyıp ülke halklarının refah seviyelerini yükseltmedi. Ülkelerinde sınırları dar gelen Uluslarüstü sermayenin dünyada serbestçe dolaşma isteminin ardında yatan gerçek; ucuz işgücü sağlamak, ürettiği mala pazar bulmak, üretimleri için ucuz hammadde elde etmek ve kendi ülkelerindeki sıkı denetlenen çevre standartları ve kirletici atıklarından kurtulmaktır. Ne yazık ki, ülkeler, serbestliğin küresel sermayenin kontrolsüzlüğü anlamına geldiğini kendilerine yaşatılan krizler sonrası çok ağır faturalar ödeyerek anladılar. Tayland'da 1 milyon, Endonezya'da 21 milyon insan iki haftada açlık sınırının altına düştü. Kalkınma umuduyla tutkulu uyum reformlarını başlatan ülkelerde sonuç iktisadi durgunluğa dönüşerek, yoksulluğu artırarak gelir dağılımını bozdu. Ekonomisi zorda olan ülkeler için kısa vadede bir kazanç gibi görünen özelleştirme yağması hızla yayıldı. Asya'nın ve Latin Amerika'nın yeni-sömürge ve Avrupa'nın eski sosyalist ülkeleri kısa sürede büyük oranda özelleştirmeleri tamamladılar. Bu ülkelerde devlet sektörünün elinde bulunan zenginlikler ya doğrudan ya da işbirlikçi tekeller vasıtasıyla emperyalistlerin eline geçti.

Sonuçta, ülkelerin gündend güne çıkmaz girmeleri, üzerinde yaşayanları açlık sınırının altına düşürmesi oyunu seyreden aktörlerini rahatsız etmeye başlamıştır. Bu vahşi uygulamaya herkesimden karşı duruşlar sergilenmeye başlamıştır.

Bilindiği gibi, Özelleştirme, 1980'li yılların başlarından itibaren Türkiye gündemini en fazla meşgul eden konuların başında geliyor. Özelleştirmelerle, ülkenin ekonomik kalkınmasını gerçekleştirmek, gelir dağılımını düzenlemek, sosyal adaleti sağlamak, refahta coğrafi dengeleri gözetmek, bölgeler arası farkları azaltmak, sanayileşmeyi hızlandırmak, dış ekonomilere bağılı kalmamak gibi önemli amaçlarla Cumhuriyetin ilk yıllarında kurulan Kamu İktisadi Teşebbüsleri (KİT), kamu işletmeciliğinden vazgeçilerek sermaye çevrelerine devredilmesinin planları yapılmaktaydı.

Bu amaçla, uluslararası şirketlerin iştahını kabartan ülkemizin maden-metalurji-kimya sektörlerinde özelleştirmelerin başlatılması için Özal iktidarı tarafından, Rio Tinto'nun kurumsal yatırımcılarından Morgan Bank'a "Özelleştirme Master Planı" hazırlattırılmıştır. Bu ana planda Etibank'da özelleştirilecek kuruluşlar arasında sayılmakta ve ilk özelleştirilecek madenler olarak bor ve krom madenleri belirtilmektedir. Alüminyum'un kiralanması, bakırların rehabilite edilerek satılacak hale getirilmesi önerilmektedir.

Etibank'ın bankacılık kısmı 10.07.1993 tarihinde bağılı ortaklık statüsüne kavuşturulmuş, bilahare Özelleştirme kapsam ve programına alınarak 02.03.1998 tarihinde satılmıştır. Etibank, 2001 yılında içi boşaltılmış olarak tekrar kamuya dönmüş ve 2001 yılı sonunda da kapanmıştır. Etibank'ın önemli bir bağılı ortaklığı olan Ankara Sigorta 2000 yılında özelleştirilerek Emniyet Sandığına devredilmiştir. Bağılı ortaklıklarından Karadeniz Bakır İşletmeleri 1993 yılında özelleştirme kapsam ve programına alınmıştır.

Diğer bir bağılı ortaklık Çinko ve Kurşun İşletmesi (Çinkur) 1993 yılında özelleştirme kapsam ve programına alınmış, 1995 yılında İranlı, Kanadalı ve yerli Ekin Madencilik firmalarından oluşan Kayseri Metal Madencilik firmasına 14 milyon dolar bedelle satılmıştır. Ekin ve Glencore, Ber Oner ile birlikte konsorsiyum olarak 1995 yılında, 1994 yılında kapatılan Ergani Bakır tesislerine talip olmuşlardır. İşlemler Ber Oner üzerinden yürütülmüştür. Halen Ergani Bakır tesisi bu firmalar tarafından Çinkur'un kapanması, 1999 yılında, Glencore tarafından sağlanmıştır. Glencore firmasının alacağına karşı tesise rehin koydurması sonucunda üretim durmuştur. Tesislerin satışı için bir çok kez ihaleye çıkılmasına rağmen tespit edilen bedelin yüzde 40'ına dahi alıcı bulunamaz. Türkiye'nin tek çinko üreticisi, aynı zamanda altın üretim teknolojisine de sahip olan tesisler çürümeye terk edilir. Tüm çinko

ihtiyacı dışarıdan karşılanmaktadır. Bu alanda, dünyada en büyük ticareti, aynı zamanda üretici olan, Glencore yapmaktadır. Sahalarda altın işletme hakkı önce Cominco'ya ardından da Rio Tinto'ya geçmiştir.

1994 ve 1995 yılında Ergani Bakır, Keçiborlu Kükürt, Halıköy Antimuan, Uludağ Volfram tesisleri kapatılmıştır. Bunlardan sadece tüm yatırımları yapılan ve kalan borçları devlet tarafından ödenerek devredilen Ergani Bakır özel sektör tarafından işletilmektedir. Diğer tesisler hurdaya ayrılarak tasfiye olunmuştur.

26.01.1998 tarih, 98/10552 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile Etibank (Madencilik) Genel Müdürlüğü, Eti Holding A.Ş. olarak, özelleştirmenin alt yapısını oluşturacak şekilde yeniden yapılandırılmıştır.

Daha önce işletme ve müessese olan birimler Eti Bor A.Ş., Eti Krom A.Ş., Eti Bakır A.Ş., Eti Gümüş A.Ş., Eti Alüminyum A.Ş., Eti Elektrometalurji A.Ş., Eti Pazarlama ve Dış Ticaret A.Ş. olarak bağlı ortaklığa dönüştürülmüştür. Eti Pazarlama 2001 yılında kapatılmıştır. Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 20.12.2000 tarih 2000/92 sayılı kararı ile Eti Holding, Eti Bor ve Eti Alüminyum ile birlikte özelleştirme kapsamına alınmış, 6 ay sonra başka bir ÖYK kararı ile de kapsamdan çıkarılmıştır.

10.10.2000 tarih, 2000/76 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile Eti Krom, Eti Elektrometalurji ve Eti Gümüş, özelleştirme kapsam ve programına alınmıştır. Eti Bakır ise aynı yıl ayrı bir karar ile özelleştirme kapsam ve programına alınmıştır.

Eti Gümüş A.Ş.; 6 Mayıs 2004 tarihinde 41.200.000 ABD dolarına Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş. (bir yıl önce aynı firmaya satılmış ancak firma parayı ödeyemediği için ihale iptal edilmişti) firmasına satılmıştır.

Eti Krom A.Ş.; 3 üncü kez açılan ihalede 4 Mayıs 2004 tarihinde 58.100.000 ABD dolarına Yıltaş İnşaat Ticaret Ltd. Şti'ne satılmıştır. Tesisin stoklarında halihazırda 124 milyon dolarlık malzeme olup satın alan firmanın madencilik ve metalurji sektörüyle alakası olmayan plastik işleriyle iştigal ettiği belirtilmektedir.

Eti Bakır A.Ş.; Karadeniz Bakır İşletmeleri'ne ait Samsun İşletmesi ile Eti Bakır A.Ş. 12 Nisan 2004 tarihinde 33.000.000 ABD Doları'na Ce-Ka İnşaat Makina Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ne satılmıştır.

Eti Alüminyum A.Ş.; 13.08.2003 tarih 2003/49 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile Eti Alüminyum A.Ş.; "Eti Holding A.Ş.ye olan borçlarından arındırıldıktan sonra,

kullanımlarında bulunan maden ruhsatları da dahil olmak üzere tüm hak ve yükümlülükleriyle birlikte” Özelleştirme kapsam ve programına alındı. 08.09.2003 tarih 2003/53 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile 1.Oymapınar Barajı Hidroelektrik Üretim Tesisleri özelleştirme kapsam ve programına alınmış, 2. Oymapınar Barajı Hidroelektrik Üretim Tesisleri özelleştirme kapsam ve programında bulunan Eti Alüminyum A.Ş.’ye devredilmiştir.

Şu anda tam kapasite ve yüksek verimle çalışan, dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten fabrikalarından biri olan ve kendi kaynaklarıyla tesisi kapasite artırımını bağlamında modernize edebilecek güce erişen Eti Alüminyum A.Ş. Temmuz ayında ÖİB tarafından ihaleye çıkılacaktır.

1980’li yılların ortasında, sermaye güçlülüğü sıralamasında dünyanın ikinci büyük bankası olan Etibank, 2000 yılından itibaren darmadağın edilmiştir. Bankacılık bölümü özelleştirildikten sonraki sahipleri tarafından içi boşaltılarak, skandal bir şekilde, devlete iade edilmiş, daha sonra da kapanmıştır. Bankacılığı, sigortacılığı, deniz nakliyesi, mühendislik firması ve üretim birimleri ile ülke sanayisinin lokomotif konumunda olan ETİBANK bugün, Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü adı verilerek elinde sadece ne zaman alınacağı belli olmayan BOR İŞLETMELERİ kalan eski halinin yarısı bile etmediği bir yapıya dönüştürülmüştür.

Karabük Demir Çelik; 21.06.1955 tarihinde Etibank’ın bir müessesesi olan Divriği Demir Madenlerini de bünyesine alan ve 13.05.1955 tarih ve 6559 sayılı kanunla Sümerbank’tan ayrılarak Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü olarak bağımsız bir KİT durumuna gelmiştir. Genel Müdürlük olarak faaliyet gösteren Karabük Demir Çelik Fabrikaları 29.6.1994 tarih, 21975 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 7.3.1994 tarih 94/5422 sayılı BK kararıyla Karabük Demir ve Çelik İşl. A.Ş. Genel Müdürlüğü’ne dönüştürülmüş ve 5 Nisan 1994 tarihinde Özelleştirme kapsamına alınmıştır. 30.03.1995 tarihinde Hak İş’in aracılığıyla işçi ve Karabük halkı-esnafının oluşturduğu KARDEMİR Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.’ne 1 Liraya satılmıştır. O günden beri Kardemir yönetimi kapanacağız söylemleriyle devamlı borç almakta, aldığı borçları erteleyerek işlevini sürdürmektedir. Ancak, bu yıl kar ettiğini bildirmiştir!

İsdemir A.Ş; Ankara’daki Demir Çelik Genel Müdürlüğü’ne bağlı Müessese Müdürlüğü olarak faaliyet gösterirken özelleştirmenin altyapısını oluşturmak amacıyla 1993 yılında Ankara’daki Genel Müdürlükten ayrılarak İsdemir A.Ş. Genel Müdürlüğü haline

dönüştürüldü. 1998'de özelleştirilmek üzere Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na devredildi. Özelleştirme Yüksek Kurulu 08.02.2001 tarihinde İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.'nin yüzde 100 hissesinin ilansız, ihalesiz Erdemir A.Ş.'ye devrini kararlaştırdı. İhale şartnamesinde diğer firmalardan istenen şartlar Erdemir'den istenmeyerek, 2 yılı ödemesiz, 4 yıl vadeyle 50.000.000 ABD Dolar'ına devredildi.

DİVHAN-Divriği Hekimhan Madenleri Sanayi ve Tic. A.Ş.'i 15 Nisan 2004 tarihinde 28.500.000 ABD Doları'na özelleştirme kapsamındaki Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş.'ne satılmıştır.

Gerçekler ve yaşananlar bu kadar ortayken iktidar inatla, çokuluslu sermayenin yeni sömürge ülkelere tüm sorunlarının kaynağını devletin sahip olduğu kuruluşlar ve mal varlıkları olduğu demagogisini empoze etmeye, borçların, enflasyonun ve her türlü ekonomik bozukluğun nedeni olarak özel de kamu iktisadi kuruluşları, genelde devlete ait olan kurumlar olduğu ve devletin sırtındaki kambur olduğunu söylemekte. Türkiye'de özelleştirmede çok geç kalınmıştır diyerek devlet mülkiyetinin özel sektöre biran önce devredilmesi gerektiği ve bunda kararlı oldukları propagandasını sürdürmektedir.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasının ardından, siyasal alanda kazanılan bağımsızlığın ekonomik alanda sağlanacak kalkınma ile korunabilmesi ve sürdürülebilmesi yönünde atılan adımlar, bilinçli bir politika ile tersine çevriliyor. Bir ülkenin bağımsızlığı ve ekonomik kalkınması için bu kadar önemli amaçları olan KİT'ler yok pahasına birer birer özelleştiriliyor, devrediliyor, kapatılıyor.

ÖRGÜTLENME

Örgütlenmenin en önemli aracı iletişimdir. İletişimin yüz yüze olması ve çalışma alanlarında olması temel hedeftir. İşyeri bölge toplantılarının yanında, genel üye toplantıları, danışma toplantıları ile iletişimin sağlanması öngörülmektedir. Birlikte üretim anlayışının yaşama geçirilmesi için çalışma konularında, meslektaşlarımızı katabileceğimiz toplantılar hedeflenmektedir. Diğer yandan her türlü iletişim aracı ile bilgilendirmeyi sağlayacak etkinlikler, eylemsellikte ve üretim süreçlerinde meslektaşlarla bir arada olmanın koşulları zorlanacaktır.

ÜYELER

Örgütlenmede odaya üye olmayı temel hedef olarak almamaktayız. Odamıza üye kaydı yaptırmış ancak, adresi bile belli olmayan meslektaşlarımıza ulaşmak öncelikli hedefimiz olacaktır. Öte yandan adresi çalışan ancak odanın çalışmalarını katılmayan

meslektaşlarımızı faaliyetlerimiz içerisinde yer alması için çalışmalar yapılacaktır. Çünkü üretimde birlikte olunmayan bir örgütlenme, sivil toplum örgütlenmesi gibi havaleci bir yapıyı getirir. Yani bir kez yetkiyi verdiğinizde sizin adınıza yönetim her türlü faaliyeti yapsın anlayışı ortaya çıkar. Üye ile örgütlenme arasında bürokratik yapı oluşturan bu anlayışa yer vermemek için, odamız üyelerini, program kapsamında etkinliklere ve üretim faaliyetlerine katmamız gerekmektedir.

Diğer yandan Odamıza üye olmayan meslektaşlarımızı, mesleki faaliyetlerini yerine getirmek için odaya yasal olarak üye olmaları gerektiği konusunda, bilgilendirecek çeşitli etkinlik ve bilgilendirme toplantıları yapılmaya çalışılacaktır. Bu amaçla işyerleri önemli çalışma alanları olarak görülmektedir.

İŞYERİ ÇALIŞMALARI

Bir çok çalışmanın ana unsuru olması gereken yerler olarak işyerleri görülmektedir. Mesleğini faal olarak yerine getiren, bir çok sorunu birebir yaşayan meslektaşlara ulaşmanın ana kaynağı işyerleridir. Bu alanlarda meslektaşlarla buluşmak, onların sorunlarını yerinde görmek ve birlikte tartışmak, gereken yerlere taşımak öncelikli görev olarak görülmektedir. Kendilerinin sorunlarına sahip çıkmaları için önlerinin açılması, desteklenmesi gerekmektedir. Gittikçe zorlaşan çalışma koşulları ve düşen ücretlerde, sendikal alanda mücadele içinde olmalarına yardımcı olunacaktır. Bu alandaki sendikal örgütlenmeler ile birlikte çalışma anlayışı benimsenecektir. Bu işleyişin öncülüğü ve kurumsal bağın, örgütlenmenin ana çekirdeği işyeri temsilcilikleri olarak görülmektedir. İşyeri temsilciliklerinin örgütlenmesi ve yapılanması çalışmaların önceliği olacaktır.

İşyeri temsilcilerinin ortaklaşa toplanmaları hedeflenecektir. Her işyeri temsilciliğinin bir TMMOB örgütlülüğüne dönüştürülmesine çalışılacaktır. Hangi birimden olursa olsun ücretli çalışan mühendisler aynı sorunları yaşamaktadır. **Farklı disiplinlerden olan mühendislerin meslektaş olduğu unutulmamalıdır.**

TEMSİLCİLİK

Meslektaşlarımızın yoğun olduğu illerde il temsilciliklerinin kurulması ve aynı zamanda TMMOB İl örgütlenmelerinde yer almalarına çalışılacaktır. Buldukları illerde toplumsal olaylara ve ilin sorunlarına yönelik çalışmalara katılmaları yönünde isteklerinin önü açılacaktır. Gerekli bilgi ve dokümantasyon yardımı sağlanacaktır.

ÜNİVERSİTELER

Özel olarak gündemimizde olacak, öğrencisinden, araştırma görevlisi ve öğretim görevlilerine kadar her kademe ile iş birliği sağlanacaktır.

Eğitim ve öğrenim hakkının parasız ve eşit olduğu savunulacaktır. Özerk ve demokratik üniversiteler için yapılacak her türlü çalışmaya destek olunacak, öğrencilerin, bu alandaki çalışmalara yönlenmeleri teşvik edilecektir.

Her kente üniversite adı altında altyapısı olmayan üniversitelerin kurulması ve mesleki bölümlerimizin açılmasına karşı çalışmalar gündeme alınacaktır. Teknik öğretim ve öğrenim altyapısının sağlıklı olması için, üniversitede görevli meslektaşlarımızın örgütlenmesi temel alınarak, üniversitelerimizle iş birliği içinde çalışmalar planlanacaktır. Üniversite öğrenimi tamamen paralı sisteme dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

YÖK sisteminin tamamen ortadan kalkması ve Üniversitelerin özerk olması savunulacak.

YÖK yıllardır üniversitelerde baskı unsurudur, özerk ve demokratik akademik çalışmaların önünde bir engeldir. Bu engellerin kaldırılması yerine üniversiteleri ticarileştirmeyi amaçlayan yeni bir yasanın tartışmaları söz konusudur. Önümüze konulmaya çalışılan YEK yasasına karşı durulacaktır. Bazı üniversitelerimizde var olan ve bir çok üniversitede de uygulanmaya konan çan eğrisi not sistemi, öğrencileri, birbiri ile yarışır konuma sokmaktadır. Öğrenciler arasında dayanışma yerine güçlü olan zayıf olanı geçer mantığını yerleştirmektedir. Öğrenim düzeyini artırmak yerine, öğrencileri birbirleri ile kıyaslayarak başarı belirlemesini getirmektedir. Bu konudan öğretim üyelerinin de öğrenciler gibi hoşnutsuzluğu, yapılan çeşitli toplantı ve görüşmelerle gündeme gelmiştir.

Metalurji Mühendisliği öğretimi yapan bölümlerle birlikte periyodik toplantılar yapılarak metalurji mühendisliği öğreniminin değerlendirmesi çeşitli etkinlikler gündeme alınması hedeflenecektir. (Metalurji mühendisliği öğrenimi sempozyumu)

ÖĞRENCİ ÖRGÜTLENMESİ

Odamızın geleceği öğrenciler, öncelikle örgütlenme, meslek odası, TMMOB konularında bilgilendirilmesi, öğrenci üyeliklerinin sağlanması ve yenilenmesi öncelikli çalışmalar içerisinde yer alacaktır. Bunların dışında öğrencilere, dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler konusunda bilgilendirme, sektörümüzü değerlendiren, söyleşiler, paneller, sempozyumlar düzenlenecektir. Çeşitli üniversitelerde öğrenim gören meslektaş adaylarımız bir araya getirilerek, ortak sorunlara karşı ortak eylemlilikleri desteklenecektir.

STAJ

Öğrencilerin en çok sıkıntısını çektikleri, öğrenimin pratik çalışma ile birleştirilmesi olan staj konusunda, geçmiş dönem çalışmaları geliştirilerek, işyerlerine yaygınlaştırılarak bir programa oturtulması çalışmaları yapılacaktır.

YASA YÖNETMELİK

Odamızın iç işleyişi ve mesleki etkinliklerin yerine getirilmesi gereken konularda genel kurulun yasalara çerçevesinde hazırlanmasını görev olarak verdiği konularda yönetmeliklerin hazırlanması çalışmaları başlatılacaktır.

Diğer yandan meslek alanımıza yönelik çıkarılması planlanan yasalar ve yönetmelikler konusunda, çalışma yapılacak, bilgi verilmesi gereken yerlere bilgi aktarımı yapılacaktır. Buna rağmen mesleğimizin ve halkımızın yararına olmayacak yasaların çıkarılmasına karşı etkinlikler örgütlenecek ve örgütlü nen etkinliklerde yer alınacaktır.

MESLEKİ GELİŞİM ETKİNLİKLERİ

Gelişen teknoloji ve beceri gerektiren konularda, meslektaşlarımıza yönelik kurs seminer gibi etkinlikler yapılması planlanmaktadır. Bu çalışmalar gerektiğinde iş yerlerine ve endüstriyel tesislerin olduğu alanlara taşınması önceliklidir.

BASIN -YAYIN

Öncelikli olarak çalışmaları sürdürülen bakır el kitabı yanında, Mesleki alanımızı ilgilendiren konularda el kitabı gibi teknik yayınların çıkarılması hedeflenmektedir. Diğer meslek odaları ile çeşitli konularda yapılacak bilimsel ve sosyal çalışmaların kitap olarak basılması sağlanacaktır.

Yapılacak ve yapılan çalışmaların bilgilerinin ve sonuçlarının ulaşması için, bilgisayar iletisi, elektronik bülten gibi çalışmalar daha da yaygınlaştırılacaktır. Yapılan çalışmaların kamuoyu ile paylaşılması ve bilgilendirme için, basın toplantıları, açıklamalar, görsel iletişim araçlarında konuk olarak, bilgilerin aktarılması sağlanacaktır.

Oda dergisi sürekliliği konusunda titizlik gösterilecek, özel sayılı dergilerin çıkarılması hedeflenecektir.

Üniversite ve sanayi alanında çalışma yürüten meslektaşlarımızın çalışmalarının odanın yayını kitap olarak basılması için oda olanakları kullanılması açık olacaktır.

TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ

Her alanda örgütlenmeyi savunmakla kalmayıp, örgütlenmenin gereği olan birlikte hareket etmeyi sağlamalıyız. Bu amaçla diğer odalarımızla iş birliğini ön plana alarak **Tüm çalışmalar TMMOB örgütlülüğü bünyesine taşınacak biçimde planlanacak ve hedeflenecektir.**

Mühendisleri ve mimarları ayrıştırmaya yönelik yeni yönetmelik ve yasa çalışmalarının önünde TMMOB bütünselliği yaratacak tarzda durulması örgütlenecektir. TMMOB örgütlülüğü öncelikli ele alınacak, il işyeri örgütlenmelerinin temel hedefi TMMOB örgütlülüğü olacaktır.

TMMOB bütünselliği yalnızca toplantılarla değil iş alanında tam olarak hayat bulması hedeflenecektir. TMMOB yayınlarının tamamının üyelerimize ulaştırılması amaçlanmaktadır. Bunun yanında TMMOB bünyesinde yayınlara katkı konularak birlik haberlerinin zamanlı olarak çıkması için çalışmalar ön planda olacaktır.

TMMOB bünyesinde odaların ortak kullanım binasında bir araya gelmeleri öncelikli hedefimiz olacaktır. TMMOB üzerindeki ekonomik ve siyasal ablukaları reddeder bir anlayış önceliğimizdir. TMMOB kendi örgütlülüğünü öne almalı ve çeşitli siyasal dayatmalara karşı durmalıdır. Ancak çalışma ile ortaya ürün koyanlara destek olacak bir anlayışla açık olmalıdır. Bu açıklık her türlü siyasal yapılanmayı kapsayacak biçimde olmalı, dayatmaları ret etmelidir.

TMMOB bünyesinde yapılan ortak kongre ve sempozyumlar hedeflenecektir. Alanımıza hitap eden etkinliklerde ortak işleyiş içerisinde yer almaya çalışılacaktır.

TMMOB bütünselliği içerisinde yapılan etkinlikleri, bütünsel olarak algılayıp, mesleki ayrışmaya girmeden, bütün mühendisleri meslektaş gören bir anlayışla hareket edilecektir.

SENDİKALAR

Sendikalar ile sıkı iş birliği sağlanarak, tüm meslektaşların odaya üyeliğini nasıl hedefliyor isek, örgütlü olmanın kazandıracığı avantajlar doğrultusunda, çalışan meslektaşlarımızın, sendikalarda örgütlenmeleri çalışma hedefleri içerisinde yer almalıdır.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ

Halk örgütlenmeleri ve sektörel örgütlenmeler ile bölgesel ve genel çalışmalar sürekli gündemde olacaktır. Bu konuda örgütlenmelerin işbirliği içinde olmaları konusunda çaba sarf edilecektir.

EKONOMİK ve DEMOKRATİK ÖZLÜK HAKLARI

Yoksullaşma ve işsizleşme sürecinde mühendis ve mimarların özlük ve demokratik hakları diğer halk kesimlerinden farksız konuma gelmiştir. Ekonomik ve demokratik hakların kazanabilmenin tek yolu ortak mücadeleden geçer. Bu çalışmalar Türkiye düzeyinde örgütlü olduğumuz alanlara taşınmaya çalışılacaktır. Ekonomik ve Demokratik hakların kazanılabilmesinin tek yolu diğer kesimlerle ortak sorunlar etrafında oluşturulacak birlik ve halkımızla dayanışmadır. Bu amaçla yaratılacak birliktelikleri, çeşitlendirmek ve güçlendirmek gerekir. Yapılacak çalışmalar tüm çalışanları kapsayacak biçimde genişletilmelidir. TMMOB işyeri temsilciliklerinin oluşumu çalışmaları hızlandırılacaktır. İşsiz kalan meslektaşlarımızın sorunları ekonomik ve demokratik haklar çerçevesinde ele alınacak, diğer mühendis ve mimarlardan kısaca tüm teknik elemanlarda ayrı olarak görülmemektedir. Bu alana katılımları sağlayacak çalışmalar hedeflenecektir.

Çalışan meslektaşlarımızın odaya üyelikleri konusunda çalışmalar yapılarak, ortak sorunlar etrafında mücadele alanı olarak odayı görmelerini hedeflemekle birlikte, grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarının yaratılması için her türlü çalışmalarına destek olunacaktır. Bu amaçla her türlü mücadelenin sürdürülmesi ve her türlü dayanışma ortamlarının yaratılması kararlılığı sürdürülecektir.

ÇALIŞMA PRENSİPLERİ

1. Emekten, halktan yana ve antiemperyalisttir.
2. Yeni dünya düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğin karşısındadır.
3. Yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür, barıştan yanadır, insan hakları ihlallerine karşıdır ve insanlık onurunun korunmasından yanadır.
4. Devletle olan ilişkilerde örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalarından alır.
5. Meslek ve meslektaş sorunlarının, Türkiye ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını kabul eder.
6. Üyesinin ve halkının çıkarlarını korur, sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespiti yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir.
7. Üyeler ile sürekli ve üretken bir ilişki kurulmasını esas alır.
8. İnsanları politiksizleştirme, örgütsüzleştirme ve yalnızlığa itilmesi üzerine planlı bir politikanın izlendiği Türkiye’de örgütlenmenin gerekliliğini savunur.
9. Gelecekte aynı mesleği paylaşacağımız metalurji mühendisliği öğrencilerinin sorunlarını paylaşmak ve çözümlerine yardımcı olmak, hem de Odayı tanıtmak ve Oda etkinliklerine katılmalarını sağlamak anlayışı ile öğrenci ilişkilerine önem verir.
10. Mühendislerin örgütlülük düzeylerinin artırılmasından yanadır.
11. Grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları mücadelesine destek verir. Mühendislerin özlük haklarına, ekonomik ve sosyal haklarının yönelik çalışmalar yapar.
12. Üyelerimizin mesleki yöntem, kural ve yasalara uyup uymadığını kontrol eder, meslek onurunu kırıcı davranışta bulunanlara müdahale eder.
13. Ülkemizde uygulanan politikalar sonucunda işsizliğin artmış, demokratik hak ve özgürlükler kısıtlanmış, özelleştirmeler hızlanmıştır. Kamusal alanların küçültülmesi için bir çok kurum özelleştirilerek yok edilmektedir. Bundan tüm sosyal devlet kavramları eğitim, sağlık, sosyal güvenlik vb. gibi alanlar da nasibini almıştır. Kamusal hizmet alanlarının korunması için Odamız, kamuoyu duyarlılığının yaratılması için çalışmalar yapar.

HEDEFLER

Çalışma Programı

- 24. dönem çalışma programının hazırlanması.

Temsilcilikler

- İl ve İşyeri Temsilciliklerimizle ilişkilerimizin geliştirilmesi, üyelerin Oda çalışmalarına katılımının sağlanması. Öncelikli olarak İzmir, Bursa, Kocaeli, Adana İl Temsilciliklerinin ve üyelerimizin yoğun olduğu kurumlarda İşyeri Temsilciliklerinin kurulması. Yönetim Kurulunda bu konudan sorumlu bir üye görevlendirilmesi.

Üyeler

- Tüm meslektaşlarımızın Odamıza üye yapılması,
- Kurumlara mühendislerin Odaya üyeliğinin zorunluluğu hakkında uyarı gönderilmesi,
- Odamız üyelerinin mesleki ve sosyal yapılarını belirlenmesi için çalışmaların yapılması,
- Oda aidatlarının düzenli olarak toplanması,
- Yabancı metalurji mühendislerinin ve geçici üyelerimizin durumlarının düzenli olarak denetlenmesi,

Öğrenciler

- Öğrenci Üyelik Yönetmeliğinin incelenerek uygulamaya uygun hale getirilmesi,
- Öğrenci üyelik çalışmalarına devam edilmesi,
- Üniversiteler ziyaret edilerek öğrenciler ile tanışma toplantıları yapılması,
- Öğrenci Üye Komisyonu çalışmalarına destek verilmesi,
- Öğrencilere staj yeri temin edilmesi,
- Firmalara staj kontenjanları ile ilgili olarak başvuru yapılması,
- Staj konusunun prosedürün oluşturulması.

Üniversiteler İle İşbirliği

- Metalurji Mühendisliği Bölümleri ile periyodik toplantılar yaparak, üniversiteler ile işbirliğinin yapılması ve tüm bölüm başkanları ile birlikte bir toplantı yapılması.

TMMOB ve Odalar

- TMMOB örgütlülüğünün dayanışma içinde yürütülmesi,
- TMMOB'nin ve bağlı Odaların aynı mekan altında toplanması için çalışma yapılması,
- Diğer Odalar ile meslek alanlarının iç içe girdiği veya birbirlerini takip ettiği konularda işbirliği yapılması,
- TMMOB Sanayi ve Enerji Kongrelerinin düzenlenmesinde yer alınmasına, bu kongrelere yönelik sektör raporlarının hazırlanması,

Komisyonlar

- Sürekli komisyonlar yerine süreli uzmanlık komisyonlarının kurulması ve çalıştırılması,

- Metalurji Mühendisleri için asgari ücret belirlenmesi,

Yayınlar

- 2004 ve 2005 yılında Metalurji Dergisinin düzenli periyotlarda 6 sayı olarak yayınlanması,
- Metalurji Dergisinin Seramik, Isıl İşlem ve Tahribatsız Muayene özel sayılarının yayınlanması,
- Mesleki Yayınların oda yayını olarak çıkarılması için çalışma yapılması,
- Bülten çıkararak üyelerimize e-posta yolu ile ulaştırılması,
- Bakır El Kitabı çıkarılması,
- Altın konusunda bir kitap çıkarılması,
- Ana Metallerle ilgili el kitaplarının çıkarılması çalışmalarının başlatılması,
- Metalurji Sektör Raporunun hazırlanmasını, her yıl yenilenerek kitap halinde basılması,
- Metalurji-Malzeme Kataloğu'nun periyodik olarak yenilenmesi,
- Metalurji terimleri sözlüğü çalışması yapılması,
- Arşiv ve dokümantasyon sistemi kurulması, kaynakların elektronik ortama aktarılması,

Raporlar

- Alüminyum Raporu çıkarılması,
- Krom Raporu çıkarılması,
- Altın Raporu çıkarılması,
- Metalurji ve Malzeme Sektör Raporu çıkarılması,

Web Sayfası

- Web sayfamızın etkin olarak kullanılmasının sağlanması,
- Web sayfamızda adres güncelleme, görüş ve öneriler ve iş başvurusu bölümlerinin oluşturulması,
- E-posta aracılığı ile üyelerimize daha hızlı ulaşılması,

Seminer-Mesleki Kurslar

- Meslektaşların mesleki gelişmelerine katkıda bulunmak üzere çalışmalar yapılması,

Kongre-Sempozyum-Fuar-Sergi

- Endüstriyel Fırınlara ve Refrakter Kullanımı Sempozyumu ve Sergisi yapılması (Mart 2005),
- 12.Uluslararası Metalurji-Malzeme Kongresi ve Fuarının yapılması (Ekim 2005),
- III.Alüminyum Sempozyumu ve Sergisinin yapılması, (2005)
- III.Demir-Çelik Sempozyumu ve Sergisinin yapılması, (2005)

Şartlara Göre Değerlendirilecek

- Arkeometalurji Sempozyumu ve Sergisi yapılması,
- III.Isıl İşlem Sempozyumu ve Sergisi yapılması,

- III.Tahribatsız Muayene Sempozyumu ve Sergisinin yapılması,
- Triboloji Sempozyumu ve Sergisi yapılması,
- Bakır Sempozyumu ve Sergisi yapılması,
- Krom Sempozyumu ve Sergisi yapılması,
- Seramik Sempozyumu ve Sergisi yapılması,

Genel

- Meslektaşların ve Türkiye halkının ekonomik ve demokratik hakları konusunda çalışma yapılması,
- İş Güvenliği-Çevre-Gıda alanlarında yayınlanan yönetmelikler gereği, sorumlu müdürlükler konusunda meslektaşların mesleki gelişimi konusunun ele alınması,
- SSM (Serbest mühendislik ve müşavirlik Hizmetleri) konusunda büro tescil işlemleri için çalışma yapılması,
- Bilirkişilik listelerinin oluşturulması,